

**Stanowisko PIIT ws. założeń nowego konkursu na dofinansowanie
projektów budowy sieci szerokopasmowych na obszarach białych plam,
finansowanego ze środków Krajowego Planu Odbudowy**

Na wstępie pragniemy wskazać, iż przedstawione do konsultacji założenia przyszłego konkursu KPO są bardzo ogólne, co nie pozwala na jednoznaczną ich ocenę. Dlatego chcielibyśmy zastrzec, iż dopiero po poznaniu szczegółów przedstawionych założeń możliwe będzie precyzyjne odniesienie się do nich.

W pierwszej kolejności sygnalizujemy, że najważniejszym warunkiem zwiększającym szanse na wysoką kontraktację jest poszanowanie pozostałego czasu. To czas realizacji projektów będzie główną determinantą dla decyzji inwestorów, prognozujących także możliwości wykonawcze rynku projektowo-budowlanego. Krótki czas będzie istotnie wpływał na poziom kalkulowanego ryzyka. Z tego względu ponownie apelujemy o przedłużenie terminu realizacji projektów przynajmniej do sierpnia 2026 r. (które powinno odnosić się także do projektów z KPO1 i 2). Podkreślamy też znaczenie szybkiego rozpoczęcia właściwego naboru, sprawnego procesu oceny oraz podpisywania umów.

Jeśli identyfikowane są jakiegokolwiek obszary, które wymagają jeszcze dodatkowych, szczegółowych konsultacji wnosimy o jak najszybsze przekazanie materiałów do których możliwe będzie skonkretyzowane odniesienie. W naszej ocenie nie mamy już niestety szerokiego okna na otwieranie zbyt wielu nowych pól konsultacji i uruchamiania ich kolejnych rund. Apelujemy więc o jak najszybsze uszczegółowienie warunków i koncentrację wszystkich niezbędnych prac konsultacyjnych w jak najkrótszym okresie. Liczymy, że zapowiadane kolejne warsztaty dostarczą odpowiedzi na wciąż wiele otwartych pytań i wątpliwości, które sygnalizowaliśmy w toku warsztatów oraz w poniższym stanowisku.

Ad. 1) Termin ogłoszenia konkursu to maj 2024 roku

Dla osiągnięcia efektywności kolejnego konkursu kluczowa nie jest data początkowa konkursu, lecz zapewnienie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym odpowiednio długiego czasu na przygotowanie wniosku o dofinansowanie. Czas ten powinien zapewnić im możliwość przeprowadzenia dokładnych analiz wewnętrznych, w tym w zakresie ryzyka związanego z realizacją projektów budowy sieci szerokopasmowych, jeszcze przed złożeniem wniosku. Pozwoli to uniknąć sytuacji, której doświadczyliśmy w związku z dotychczasowymi naborami, tj. gdy zwycięzcy operatorzy wycofywali się z podpisania umów lub rozwiązywali je. Biorąc pod uwagę, iż wśród nich są podmioty o ugruntowanej pozycji, podejmujące istotne inwestycje na polskim rynku, trudno byłoby zakładać, iż było to spowodowane brakiem odpowiedzialnego podejścia w zakresie składanych wniosków. W naszej ocenie zabrakło czasu na dokonanie wewnętrznych analiz co do możliwości realizacji projektów na warunkach objętych wnioskami przed ich złożeniem. Trzeba pamiętać, że pierwotny czas na składanie wniosków był wydłużany właśnie ze względu na fakt, iż przygotowanie wniosku jest procesem skomplikowanym. Nie jest to jednak optymalne, ponieważ z góry znany, odpowiedni czas na przygotowanie wniosku pozwala na właściwe zaplanowanie wszystkich prac. Dlatego, przyjmując datę końcową za ustaloną, apelujemy o jak najszybsze ogłoszenie konkursu wraz z pełną listą warunków oraz obszarami konkursowymi.

Ad. 2) Obszary projektowe będą zawierać się w granicach gminy/kilku gmin, jednak nie będą większe niż w granicach powiatu

Trudno jednoznacznie przesądzić, czy i w jakim stopniu zmniejszenie obszarów projektowych może przyczynić się do sukcesu kolejnego konkursu. Jeśli skutkiem zmniejszenia obszarów projektowych będzie zwiększenie liczby beneficjentów, to może to być sytuacja niekorzystna z punktu widzenia potrzeby zapewnienia efektywnego dostępu hurtowego do budowanych sieci, o ile nie będzie to powiązane

z procesem standaryzacji sposobu komunikacji między OK a OSD, czy warunków dostępu. Dokonywać się to będzie ze szkodą dla konkurencji i konsumentów. Istnieje ryzyko, że na obszarach objętych interwencją, pojawią się podmioty o pozycji dominującej. Problem ten można byłoby jednak rozwiązać poprzez rozpoczęcie prac związanych z ujednoczeniem sposobów komunikacji, a także poprzez odpowiednią politykę regulacyjną w zakresie określenia sposobu dostępu.

W przypadku decyzji o zmniejszaniu obszarów apelujemy, aby zmniejszenie to nie prowadziło do nadmiernego rozdrobnienia na poziomie pojedynczych gmin.

Ad. 3) Możliwością dofinansowania zostaną objęte adresy w których nie ma i nie jest planowane zapewnienie dostępu do internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.

Ze względu na wskazanie takiej wartości progowej prędkości dla określenia punktów adresowych możliwych do objęcia interwencją, wyznaczony zbiór punktów adresowych może być bardzo niejednorodny. Jej podzbiórami mogą być grupy punktów adresowych, gdzie nie są nawet osiągalne prędkości 30 Mb/s w stałej lokalizacji (obszary najtrudniejsze inwestycyjnie), a także takie, gdzie za pomocą dostępnych sieci można uzyskać więcej niż 30 Mb/s ale mniej niż 100 Mb/s. Ma to istotne konsekwencje wynikające z rozporządzenia GBER, które nakłada obowiązek potrojenia prędkości docelowej w stosunku do prędkości występującej w wyniku podjętej przez państwo interwencji. Ponieważ na obszarze konkursowym występujące prędkości mogą być różne, to warunek zapewnienia 300 Mb/s dla całego obszaru skutkuje tym, że w punkcie adresowym, w którym obecnie jest tylko 30 Mb/s (obszary trudniejsze inwestycyjnie) wartość docelowa musi być aż 10 razy wyższa. Wydaje się, iż podzielenie obszarów na różne zbiory (obszary gdzie nie ma 30 Mb/s) – o ile nie spowoduje opóźnienia uruchomienia naboru - mogłoby doprowadzić do zmniejszenia wymagań w zakresie prędkości docelowej na obszarach najtrudniejszych inwestycyjnie i zwiększyć ich szanse na objęcie interwencją, pozwalając mieszkańcom tych obszarów cieszyć się istotnie lepszym dostępem do internetu (spełniającym warunek skokowej zmiany).

Ad. 4) Względem konkursów KPO/FERC z 2023 roku zostanie obniżony maksymalny poziom kosztu jednostkowego objęcia zasięgiem sieci adresu, który może podlegać dofinansowaniu (do poziomu wystarczającego do osiągnięcia docelowych wskaźników objęcia zasięgiem gospodarstw domowych, przewidzianych dla KPO, ale jednocześnie umożliwiającego wykorzystanie wszystkich dostępnych środków KPO przewidzianych na eliminację białych plam).

Przyjmujemy, że założeniem jest wykluczenie z list adresowych części punktów o najwyższym koszcie realizacji – dotychczas było to 46,5 tys. zł. Zakładamy, że nowy poziom zostanie ustalony w sposób równoważący cel w postaci zwiększenia atrakcyjności obszarów i jednoczesnej realizacji wskaźnika KPO.

Trudno jest precyzyjnie ocenić wpływ tej decyzji na konkurs, nie znając poziomu tej redukcji, a także ilości takich punktów adresowych, które nie zostaną objęte zasięgiem sieci w wyniku takiego działania. Wnosimy o przedstawienie poziomu do jakiego zostanie obniżony próg odcięcia oraz jaki % wszystkich punktów adresowych w Polsce stanowi liczba „odciętych” punktów adresowych (o najwyższym koszcie realizacji).

Ad. 5) Beneficjent będzie musiał zapewnić dostęp do szybkiego internetu dla co najmniej 80% gospodarstw domowych wyznaczonych do objęcia zasięgiem na danym obszarze (beneficjenci będą wybierali gospodarstwa domowe z udostępnionej listy). Beneficjent będzie miał możliwość wymiany punktów adresowych w trakcie realizacji projektów (analogicznie jak w projektach dofinansowanych ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa).

Beneficjenci konkursu, a także podmioty, które ostatecznie zrezygnowały z podpisania umów o dofinansowanie lub wycofały się z realizacji projektu po podpisaniu takiej umowy, wskazywali na ten warunek, tj. konieczność zapewnienia zasięgu dla 100% punktów adresowych, jako istotną przeszkodę dla realizacji projektów. Bez szczegółowej analizy danych trudno jest jednak jednoznacznie wskazać, iż przyjęcie analogicznej wartości jak dla konkursów POPC przyczyni się do zwiększenia zainteresowania przyszłym konkursem. Poza tym powstaje pytanie, czy przyjęcie tej samej wartości dla wszystkich obszarów jest optymalne. Warto także zwrócić uwagę, iż przyjmując taki warunek należałoby się zastanowić nad polityką Państwa w zakresie pokrycia, prawdopodobnie pozostałych po konkursie, 20% punktów adresowych (które może pozostać, przy bardzo optymistycznym założeniu, że wszystkie obszary adresowe znajdują chętnych do realizacji projektów szerokopasmowych w przyszłym konkursie).

Uwzględniając wyzwanie czasowe związane z KPO3 popieramy zwiększenie elastyczności w zakresie możliwości ustalania listy gospodarstw domowych obejmowanych w ramach projektu. Sygnalizujemy jednocześnie, że oceny po stronie CPPC i pozostałych instytucji wymaga czy proponowany zakres elastyczności będzie wystarczający dla projektów realizowanych w bardzo skróconych ramach czasowych (które nie mogą być przesuwane). W przypadku deklaracji objęcia dodatkowych 10% HH w ramach kryteriów punktowanych jedynie 10% HH pozostanie jako pula do wymiany. Punkty te mogą jednocześnie znajdować się w innych rejonach obszaru projektowego i możliwość wymiany będzie jedynie teoretyczna. Jeśli do konieczności wymiany dojdzie w zaawansowanej fazie projektu, wówczas wykonanie nowych projektów i uzyskanie zgód na realizację (np. w innej miejscowości) może okazać się praktycznie niemożliwe.

Ad. 6) Zostanie zniesiony obowiązek dowodzenia wystąpienia barier inwestycyjnych, uniemożliwiających objęcie zasięgiem wymaganej liczby gospodarstw domowych. W przypadku ich wystąpienia beneficjenci będą mogli obejmować zasięgiem projektów pozostałe gospodarstwa domowe, które nie zostały wcześniej zadeklarowane w projekcie.

Wyrażamy obawę, iż przyjęcie takiego podejścia może oznaczać jednoczesne „zamrożenie” pozostałych 20% punktów adresowych na potrzeby przyszłej ich wymiany w ramach realizowanych projektów. Nie wydaje się to optymalne z punktu widzenia polityki państwowej, a w szczególności mieszkańców zamieszkałych lub przedsiębiorców prowadzących działalność w tych punktach adresowych. Wydaje się, iż lepszym rozwiązaniem byłoby pozostawienie możliwości rezygnacji z objęcia zasięgiem danego punktu adresowego, w przypadku wystąpienia barier inwestycyjnych lub wymiany na inny punkt adresowy z pozostałych 20% (o ile punkty te nie zostaną pokryte siecią szerokopasmową w ramach innej interwencji lub na zasadach komercyjnych). Tym samym postulujemy utrzymanie systemu barier inwestycyjnych, który mógłby funkcjonować (jako „ostatnia deska ratunku” i za zgodą CPPC) obok mechanizmu elastycznej wymiany HH.

Ad. 7) Poziom dofinansowania wyniesie co najmniej 90% kosztów inwestycyjnych.

Kluczowe jest wskazanie nie tylko minimalnego, ale również maksymalnego poziomu dofinansowania.

Ad. 8) Dofinansowanie będzie nadal udzielane w postaci stawki ryczałtowej/jednostkowej za adres objęty zasięgiem sieci. Zostanie przyjętych kilkadziesiąt kategorii uśrednionych stawek ryczałtowych, których ostateczne wartości wypłacane beneficjentom zależą będą od wysokości deklarowanej przez nich stawki referencyjnej. Stawki ryczałtowe zostaną określone przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w oparciu o Model Kosztowo-Popytowy.

Co do zasady podejście oparte na stawce ryczałtowej pozwala na zmniejszenie obciążeń związanych

z rozliczaniem projektów. Kluczowa będzie jednak wysokość stawek określonych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w oparciu o Model Kosztowo-Popytowy, tj. czy będzie ona w stanie pokryć odpowiednią część kosztów zapewnienia zasięgu w poszczególnych punktach adresowych (odpowiadającej luce inwestycyjnej), co w konsekwencji wpłynie na zainteresowanie uczestnictwem w konkursie. Biorąc pod uwagę, że nie znamy szczegółowych danych na temat kategorii uśrednionych stawek ryczałtowych oraz ich wysokości trudno w sposób odpowiedzialny odnieść się do przedstawionego podejścia. Generalnie jednak popieramy kontynuację stosowania modelu stawek ryczałtowych/jednostkowych.

Ad. 9) Wysokość stawek jednostkowych będzie bezwarunkowo waloryzowana raz w roku o wskaźnik inflacji dla inwestycji telekomunikacyjnych.

Waloryzacja:

- ✓ **dotyczyć będzie adresów, obejmowanych zasięgiem projektu już po dokonaniu waloryzacji, oraz**
- ✓ **nie będzie mogła stanowić pretekstu dla beneficjentów do nierealizowania w terminie kamieni milowych dla projektu.**

Co do zasady wspieramy waloryzację stawek jednostkowych. Pozwala to na ograniczenie niepewności związanej z realizacją projektów w związku z możliwym wzrostem kosztów inwestycyjnych. Wspieramy także kontynuację KPO2 i FERC, tj. brak uwarunkowania terminowym osiągnięciem poprzedzającego ją kamienia milowego. Wprowadzony mechanizm nie powinien jednak stanowić dla przedsiębiorców swoistej zachęty do opóźniania realizacji kamienia milowego, aby skorzystać z waloryzacji stawki, w oparciu o którą nastąpi rozliczenie.

W związku z faktem, że projekty będą trwały poniżej 2 lat możliwa będzie tylko 1 waloryzacja. Postulujemy rozważenie skrócenia okresów waloryzacji, tak aby możliwe były co najmniej 2 waloryzacje.

Ad. 10) Proponowane najważniejsze kryteria wyboru projektów to:

Trudno jest w sposób odpowiedzialny odnieść się do zaprezentowanych założeń w przedmiocie kryteriów wyboru projektów, nie znając ich szczegółowego opisu, a także bez określenia ich wag. W szczególności pragniemy zwrócić uwagę, iż kryteria: obniżanie wnioskowanej kwoty dofinansowania oraz deklarowanie dodatkowych gospodarstw domowych ponad wymagane 80% na danym obszarze mogą być ze sobą negatywnie skorelowane. Zakładając, że w nieobowiązkowych 20% znajdują się punkty adresowe najbardziej rozproszone (a tym samym najbardziej kosztowne), to objęcie ich zasięgiem może powodować mniejszą możliwość oferowania niższej zryczałtowanej średniej stawki jednostkowej. Dlatego będziemy w stanie ocenić proponowane kryteria dopiero po zapoznaniu się z ich konkretnymi propozycjami.

- ✓ **obniżanie wnioskowanej kwoty dofinansowania (minimalizowanie wkładu publicznego) – podobnie jak w konkursach KPO i FERC z 2023 roku wnioskodawcy będą obniżać wartość referencyjnej stawki ryczałtowej (średniej stawki ryczałtowej) na danym obszarze. Im niższa zaoferowana wartość referencyjnej stawki ryczałtowej, tym niższe dofinansowanie w poszczególnych kategoriach stawkowych, ale więcej punktów w procesie oceny. W celu minimalizacji ryzyka obniżenia dofinansowania poniżej opłacalności realizacji projektu wnioskodawca będzie miał możliwość zmniejszenia referencyjnej stawki jednostkowej o maksymalnie 20%.**

PIIT w odpowiedzi na ankietę postulował koncentrację na zwiększaniu zasięgu budowanych sieci. Ograniczenie możliwości obniżania dofinansowania realizuje to tylko częściowo. W przypadku stosowania

zaawansowanego modelu kosztowo-przychodowego wydaje się, że ustalane na jego poziomie stawki jednostkowe są odpowiednim określeniem poziomu kosztów realizacji projektów. Zauważamy jednocześnie, że kryterium cenowe nie jest konieczne do wprowadzenia, czego przykładem był 4 i ostatni konkurs POPC, w którym zrezygnowano z jego wprowadzenia (odmiennie niż w poprzednich 3 naborach).

✓ deklarowanie dodatkowych gospodarstw domowych ponad wymagane 80% na danym obszarze – wnioskodawca będzie mógł zadeklarować objęcie zasięgiem sieci dodatkowych gospodarstw domowych, jednak nie więcej niż do 90% gospodarstw wyznaczonych do dofinansowania; dodatkowe gospodarstwa domowe będą podlegać dofinansowaniu, z uwzględnieniem stawki referencyjnej zadeklarowanej w ramach kryterium obniżania wnioskowanej kwoty dofinansowania; kryterium będzie kryterium punktowanym – im wyższa zadeklarowana liczba gospodarstw domowych, tym większa liczba punktów,

Popieramy kryteria dot. zwiększania zasięgu budowanej sieci. Rozważenia wymaga czy wystarczający będzie pozostały poziom elastyczności dla wymiany HH.

✓ doświadczenie inwestycyjne - które będzie badane w odniesieniu do sumy dofinansowania wnioskowanego przez wnioskodawcę na wszystkich obszarach konkursowych, na które złożył wnioski, oraz będzie kryterium punktowanym – im wyższe doświadczenie w odniesieniu do wnioskowanej sumy dofinansowania, tym większa liczba punktów,

Popieramy wprowadzenie kryterium doświadczenia inwestycyjnego, które było już wykorzystywane w konkursach POPC. Wydaje się, że może zostać powtórzone w konkursach KPO3.

✓ potencjał finansowy do realizacji projektów – który także będzie badany w odniesieniu do sumy dofinansowania wnioskowanego przez wnioskodawcę na wszystkich obszarach konkursowych, na które złożył wnioski, oraz będzie kryterium merytorycznym, którego niespełnienie skutkować będzie negatywną oceną wszystkich złożonych wniosków wnioskodawcy,

Popieramy wprowadzenie kryterium potencjału finansowego, które było już wykorzystywane w konkursach POPC. Wydaje się, że może zostać powtórzone w konkursach KPO3.

✓ wiarygodność wnioskodawcy – przewidujemy uwzględnienie w kryteriach wyboru projektów niedyskryminacyjnego mechanizmu pozwalającego na odzwierciedlenie w liczbie przyznawanych punktów dotychczasowej historii wnioskodawcy w kontekście aplikowania przez niego o środki na budowę sieci szerokopasmowych, zawierania umów o dofinansowanie oraz ich realizacji.

Dla przedstawienia szczegółowego stanowiska Izby konieczne jest zapoznanie się z konkretną propozycją brzmienia kryterium i wnikliwa ocena, czy nie będzie ono miało charakteru niedyskryminującego. Kluczowa jest także waga tego kryterium wobec pozostałych kryteriów punktowanych, w tym doświadczenia. Z jednej strony kryterium może promować podmioty, które zdobyły największe doświadczenie w realizacji specyficznych projektów dofinansowanych ze środków UE. Z perspektywy podmiotów nieuczestniczących dotychczas w projektach wspieranych ze środków UE takie kryterium mogłoby mieć jednak charakter dyskryminujący.

Dlatego na tym etapie PIIT wstrzymuje się od bardziej szczegółowej opinii w tym zakresie.

Podkreślamy jednocześnie, że wiarygodność wnioskodawcy (także w zakresie niżej omawianego wadium) nie powinna być badana w kontekście rezygnacji z podpisania umowy o dofinansowanie w toku naboru. W naszej ocenie, dotychczasowe warunki wręcz wymuszały składanie przez największych inwestorów dużej liczby wniosków, w celu dokonania wyboru z puli wygranych wniosków na etapie kontraktowania. Składało się na to bardzo wiele czynników, w tym: ogromna skala wyznaczonych obszarów i budżetu (które umożliwiały dokonanie jedynie wstępnej analizy obszaru, a nie szczegółowego projektowania);

potencjalnie duża konkurencja, ograniczenie 20% dla grupy, a finalnie także długotrwałość i stopniowość ogłaszania wyników konkursów. Uważamy również, że w dotychczasowych konkursach nie była problemem liczba złożonych wniosków lub liczba rezygnacji z podpisania umów. W naszej ocenie warunki konkursu powinny zachęcać do jak największej liczby wniosków, które będą między sobą konkurować. Podkreślamy przy tym, że rezygnacja w toku naboru nie blokowała możliwości podpisania umowy przez kolejnego pozytywnie ocenionego wnioskodawcę. Uważamy, że jest to zupełnie odmienna sytuacja od rezygnacji z realizacji projektu już po podpisaniu umowy o dofinansowanie, która faktycznie może skutecznie wyłączać dany obszar z interwencji.

11) Wymagane będzie wadium dla wnioskodawców, którzy:

- ✓ składają wnioski na co najmniej 3 obszarach konkursowych, lub
- ✓ w którymkolwiek z konkursów KPO/FERC odstąpili od zawarcia umowy o dofinansowanie lub rozwiązali zawartą umowę.

Nie jest dla nas zrozumiałe dlaczego wadium miałyby nie dotyczyć pewnej grupy beneficjentów, tj. takich którzy składają wnioski na jeden lub dwa obszary i nie odstąpili od zawarcia umowy lub jej nie rozwiązali.

Na poziomie generalnym rozumiemy ideę wprowadzenia wadium na wzór postępowań selekcyjnych dla częstotliwości radiowych lub prawa zamówień publicznych. Nie znamy oczywiście szczegółowych założeń dla wprowadzenia wadium, ale po pogłębionej refleksji wnioskujemy o usunięcie tego warunku konkursowego. Może on bowiem przynieść skutki odwrotne od zamierzonych.

W pierwszej kolejności, wydaje nam się, że bez wprowadzenia (czasochłonnego) wyraźnej podstawy prawnej do obsługi wadium przez CPPC, trudne będzie jego wprowadzenie do warunków konkursu. Aktualnie nie dostrzegamy przykładów podobnych warunków w innych naborach ze środków UE.

W drugiej kolejności, uważamy, że wadium będzie stanowiło przede wszystkim barierę dla złożenia wniosku o dofinansowanie – zarówno dla dużych operatorów (komplikacja procesu decyzyjnego), jak i małych operatorów (wolne środki finansowe). Kluczowe byłoby również określenie sposobu określania wysokości wadium. Jeśli byłoby związane z wartością projektu, to może negatywnie wpłynąć na chęć zwiększania zasięgu poza obowiązkowe 80% lub inny ostateczny próg. Po trzecie, naszym zdaniem wadium nie będzie stanowiło zabezpieczenia, w zakresie podpisania umowy o dofinansowanie, czy tym bardziej jej prawidłowej realizacji. W szczególności, podkreślamy, że w 2. miesięcznym okresie naboru nie będzie możliwe dokonanie szczegółowej analizy wszystkich potencjalnie interesujących obszarów inwestycyjnych. To czasochłonny proces, który będzie możliwy tylko w przypadku wnioskodawców o niewielkiej skali działania, a w przypadku większych inwestorów, tylko dla części ogłoszonych obszarów. Ryzyko utraty wadium będzie więc skłaniało do rezygnacji ze złożenia wniosku, który w innym przypadku mógłby zostać złożony i mógłby skutkować podpisaniem umowy o dofinansowanie. Jak wskazywaliśmy już wyżej, naszym zdaniem sama ilość wniosków o dofinansowanie nie jest problemem. Kwestią, która może wymagać zaadresowania jest natomiast brak opisanych w regulaminie i umowie skutków związanych z rozwiązaniem umowy o dofinansowanie bez podjęcia faktycznej realizacji projektu.

Ad. 12) Zostanie zniesiony limit dofinansowania na grupę kapitałową.

Zniesienie tego limitu jest dla nas niezrozumiałe, biorąc pod uwagę fakt, iż obowiązywał on jedynie w sytuacji gdy na danym obszarze konkursowym występowała konkurencja. Oznacza to, iż nie było żadnego limitu dofinansowania, jeśli na danym obszarze konkursowym nie było konkurencji. Limit ten miał jednak zabezpieczać przed powstaniem pozycji dominującej. Zgodna z prawem unijnym pomoc publiczna nie powinna prowadzić do powstania lub umocnienia pozycji dominującej na danym rynku właściwym. Zniesienie tego limitu kreuje takie ryzyko.

Proponujemy wprowadzenie limitu, który mógłby być wyższy niż dotychczasowy 20%, ale zabezpieczyłby jednak przed monopolizacją konkursu.

Ad. 13) Wymagania techniczne sieci będą co do zasady takie same jak w projektach realizowanych już w ramach KPO i FERC, w szczególności zachowany zostanie wymóg zapewnienia usług o przepustowości co najmniej 300 Mb/s, wynikający z przepisów rozporządzenia GBER. Przewiduje się możliwość wprowadzenia drobnych zmian w wymaganiach dla pozostałych parametrów usług i sieci, celem uelastycznienia planowania sieci.

Zdając sobie sprawę z faktu, iż zgodnie z art. 52 ust. 6 lit. a GBER wymagane jest potrojenie prędkości pobierania danych w porównaniu z prędkością istniejących sieci, pragniemy wskazać, iż punkty adresowe objęte interwencją są niejednorodny. Wśród tych obszarów występuje wiele punktów adresowych, w których obecna prędkość nie osiąga nawet 30 Mb/s i wydaje się, że na takich obszarach można byłoby obniżyć wymagania w zakresie przepustowości np. do 100 Mb/s. bez uszczerbku dla spełnienia wymogu potrojenia prędkości (wymaganego przez GBER). Dlatego, naszym zdaniem, należałoby rozważyć dostosowanie wymaganych przepustowości do rodzaju punktu adresowego oraz obecnej prędkości istniejących sieci. Nie powinno to jednak prowadzić do zbytniego rozdrobnienia i zróżnicowania wymagań, ani opóźnienia uruchomienia najbliższego naboru KPO3.

W naszej ocenie konieczne jest przyjęcie zmian w zakresie sposobu pomiaru spełnienia wymagań odnoszących się do wykorzystania sieci bezprzewodowych poprzez odniesienie wprost do metodyki pomiaru przyjętej w postępowaniu aukcyjnym na częstotliwości 3.x. Pozwoliłoby to na określenie wyraźnej granicy pomiędzy inwestycjami realizowanymi w związku z wymaganiami aukcyjnymi a inkrementalnymi inwestycjami wynikającymi z projektów POPC.

Ponownie apelujemy o przedstawienie ustaleń Instytutu Łączności w zakresie ew. modyfikacji wymagań technicznych.

Ad. 14) Obowiązki hurtowe nałożone na beneficjentów będą zgodne z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (tzw. GBER).

Konieczność zapewnienia zgodności obowiązków hurtowych nałożonych na beneficjentów z rozporządzeniem GBER jest dla nas oczywista, jeśli pomoc ma nie podlegać uprzedniej notyfikacji do Komisji Europejskiej. W przeciwnym razie pomoc byłaby niezgodna z przepisami prawa unijnego, a beneficjenci musieliby liczyć się z koniecznością jej zwrotu.

Należałoby jednak wyjaśnić, w jaki sposób rozumieć postanowienia art. 2 pkt 139 GBER wskazujące, iż w przypadku sieci stałego dostępu bezprzewodowego należy zapewnić dostęp do infrastruktury szerokopasmowej oraz usług aktywnych. Czy przez usługi aktywne należałoby rozumieć roaming krajowy, czy inne formy dostępu. Zapewnienie gwarantowanej „przepustowości” w przypadku usług aktywnych w technologiach mobilnych (np. roamingu krajowego) nie jest wykonalne technicznie. Dlatego powstaje pytanie jak pogodzić ograniczenia techniczne w zakresie dostępu aktywnego w sieciach mobilnych z wymaganymi gwarancjami.

Zdając sobie sprawę, iż Prezes UKE powinien mieć odpowiednią elastyczność w przedmiocie oceny cen hurtowych (ze względu na długi okres obowiązków hurtowych oraz dynamikę rynku telekomunikacyjnego), sygnalizujemy, że skonkretyzowanie przez Prezesa UKE podejścia dot. sposobu ustalania cen hurtowych (przynajmniej w początkowym okresie) może być istotną okolicznością wpływającą na udział w planowanym naborze.

Ad. 15) Zostaną podtrzymane dotychczasowe warunki dopuszczalności wypłaty środków w formie zaliczek, jako że stanowią wykonanie zaleceń Najwyższej Izby Kontroli

Popieramy możliwość wypłaty środków w formie zaliczek.